

OBSAH:

- str. 3 Turistické závody
- str. 4 Celoročky
- str. 6 Florbal
- str. 7 Stupava 2014
- str. 8 Mikulášská besídka
- str. 9 Silv. pochod
- str. 10 Živý betlém
- str. 11 Hostýn
- str. 12 TOMácká
- str. 14 Opice & 15up
- str. 16 Novinky
- str. 17 :) :) :) :
- str. 18 Příběh

Zimy jsme si letos moc neužili, ale i přes tuhle nepřízeň počasí jsme si užili hromadu akcí. Uspořádali jsme toho opravdu hodně a hlavně i akce, které si vyžádaly větší časovou přípravu jakožto Živý betlém nebo zábava. A jak už to u nás bývá zvykem, každou akci doprovázela super nálada a hlavně spolupráce a báječná parta. :) Ale co bylo to bylo a pojďme se spíš rozhlédnout do blízké budoucnosti našich oddílů. S jarním počasím se nám také blíží další náklad akcí!

Naši kucí vyrazí už koncem března a to 21. - 23. 3. na další víkendovku, tentokrát směr Jeseníky.

Na všechny otrlé a nebojácné už čeká výsadek, ale pššst je to ještě tajné!

Tanečníky zase netrpělivě vyhlíží sokolovna, hostící již tradiční Svatovojtěšskou Veselici. Plesat se bude v dvacátý

šestý dubnový večer.

Samozřejmě nás nemine ani předtáborovka a to v termínu od 13. do 15. června.

A samozřejmě celý oddílový rok zakončíme jak jinak než táborem. Přípravy už započaly, ale celotáborovka je, a ještě nějaký ten pátek bude, tajná. Termín však už tajný není, letos budeme obývat Bánovskou kotlinu

od 20. 7 do 2. 8. 2014

A to není všechno, akcí bude o mnoho víc, ale o zbytku se nechte překvapit. Pevně věříme, že se s vámi všemi nebo alespoň s valnou většinou na akcích *potkáme*. :)

Vaši nejmilovanější *VEDOUcí*

TZ 2014

Zima je pro venkovní sportovní aktivity nepříznivá. Neznamená to však, že bychom měli zahálet a jen tak čekat, až se zase oteplí a budeme moci vyběhnout ven. Proto jsme si řekly, že nebudeme jen tak sedět a začneme se připravovat na nadcházející turistickou sezonu.

Konkrétně jsme se vrhly na turistické závody, jejichž přípravu jsme loni podcenily (a za to se, my vedoucí, holkám omlouváme). Sama jsem překvapená, s jakou chutí se holky připravují. Během jedné schůzky se zvládly (a to i ty nejmenší) naučit téměř polovinu toho, co musí umět. A došlo i na plížení v klubovně (specialistka Bětka)! Takže už rozpoznají Tiské stěny od Hrubé skály a taky pěšinu od lesní a polní cesty. Jen ty stromy, ještě musíme potrénovat. Pevně doufám, že holkám elán vydrží a že společně s kluky v dubnu vybereme všechny medaile!

Evča L.

Dřeviny na procvičení: (správné řešení na str. 13)

1.

2.

3.

4.

5.

Celoročky

Jak jsou na tom po půl roce **SLUNÍČKA**, naši badatelé?

Holky, které nelení, chodí na schůzky a zúčastňují se akcí, už si vydělaly dosti babek a za ně si kupují vstupenky do hradů a zámků. Volily se nejrůznější taktiky – některé si na začátku šetřily na ty nejdražší vstupenky, jiné koupily co nejvíce nejlevnějších vstupenek a někdo si peníze šetřil až do konce pololetí a pak nakoupil vše naráz. Ke každé vstupence obdržely holky i klíč. Zda je nějaký od pokladu se zatím nepodařilo vypátrat. Takže pátrání pokračuje!

KTERÉ SLUNÍČKO? ke dni 24.1.2014	POČET KLÍČŮ	CELKOVÁ HODNOTA VSTUPENEK
Kačka Šibravová	4	810 babek
Anička Lörinzová	4	750 babek
Běta Rafajová	3	640 babek
Kačka Janíková	5	630 babek
Mája Janíková	4	610 babek
Verča Šibravová	6	600 babek
Terka Večeřová	5	500 babek
Kika Horňáková	2	450 babek
Páťa Večeřová	2	310 babek
Bětuš Ondřichová	3	230 babek
Natka Zaoralová	3	220 babek

u holek

ŽABIČKY úspěšně staví svá městečka. Poctivě chodí na schůzky, hrají naplno hry, plní služby na dětských mších a tak vydělávají mnoho žabourů.

Každé městečko má své jméno. STAR má zatím nejvíce postavených budov, ale ŽABO-UROV, LEOMA a DOMNÍČKOV se taky velmi činí.

V žádném městě nesmí chybět obchod, nemocnice, kostel, domečky a škola. Někde už je vybudován i park, rybník nebo tržnice a někde mají dokonce kino a hotel.

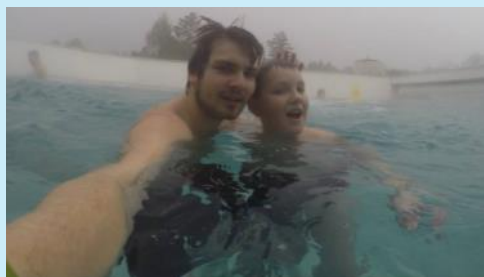
Zatím se vůbec nedá říct, kdo vyhrává, proto se všechny snažte, ať je to vaše městečko nejlepší!

Byli jsme se KOUPAT

Týden před jarními prázdninami jsem se na schůzku hrozně těšil, jelikož jsme se jeli vyčvachtat do Aquaparku v UH. V 8.00 jsme se sešli na nádru, ale protože starší jeli na víkendovku s 15up, tak dorazili pouze mladší. Šli jsme honem do bazénu, hned jak nám dali čipy. Jakmile jsme se namočili, šli jsme pro duše na tobogán, abychom si co nejvíce zajezdili. Laďa měl kameru, se kterou natáčel vše v bazénu i v tobogánu, pod vodou i nad vodou. Také jsme se vyřádili ve venkovním bazénu. Voda v něm měla 35°C, takže zima nám nebyla!

Lexa (F)lexa Lörincz

Mistři

V pátek vypukly pololetní prázdniny a naše parta nezahálela a vydala se do Velkého Ořechova na tradiční ministrantský turnaj ve florbalu. Účast byla hojná, takže jsme poskládali 3 týmy:

Tým A – (S)t(r)om, Jircek, Marťas J. a Grilcek

Tým B – Sympaťák, překvapivě Joe a Evžen Švehlíci a taky já (F)Lexa.

Za mladší hráli – Pytlíček, Honza Č., Martin K., Patrik a Kamil.

Nejdříve jsme nastoupili do ořechovského kostela, protože byla mše a požehnání hráčům. Po mši jsme se všichni natěšeně vrhli do šaten a dostali jsme poslední instrukce od našich koučů Žána a Vojcka. Museli jsme vymyslet taktiku, protože nás čekalo každý tým asi pět zápasů v základní části, ze které jsme všichni chtěli postoupit.

Tým A suverénně porazil všechny protihráče včetně favorita – domácí tým. Tým B měl dvě výhry a tři remízy a také postoupil. Tým A se probojoval až do finále, kde nad Velkým Ořechovem B vyhrál suverénně 7:2. Náš tým B v semifinále na nájezdy podlehl Velkému Ořechovu B, ale v boji o 3. místo porazil Mysločovice - ano zase na nájezdy!!!!

Otrokovice na turnaji obsadily fantastické 1. a 3. místo a měly nejlepšího střelce a brankáře (kluci Janečci). Mladší tým byl na turnaji poprvé, takže teprve sbíral zkušenosti, obsadil krásné 6. místo.

Všem klukům patří velký dík za skvělou reprezentaci a doufáme, že příště budou hrát zas, abychom si užili parádní florbal.

Lexa (F)lexa Lörincz

Slovo trenérů:

Rádi bychom oba poděkovali našim klukům nejen za to, jak parádně hráli, ale hlavně za to, jakou partu tam všichni společně vytvořili. Po celou dobu panovala úžasná atmosféra, mladší fandili starším a starší zase mladším. Některým z nás z toho i odešly hlasivky, jaký to byl rachot. Měli jsme sice tři týmy, ale hlavně jednu společnou super partu! Takže velké díky všem!

Vojta & Žán

Lyžovačka - Stupava

V pátek 7. února se na facebooku TOM 1419 Otrokovice objevilo oznámení, že kdo by chtěl, tak může jet na tradiční (OK, jeli jsme po druhé, ale i to se počítá jako tradice) lyžování na Stupavu. Naše hvězdné seskupení nakonec bylo asi takové: Lajcek- organizátor celé akce, dále pak účastníci Denda, Marťa H., Kuna no a samozřejmě já.

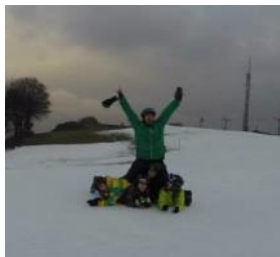
Sice bylo docela dost lidí, ale i tak jsme si zablbli, vyzkoušeli Laďovu akční kameru- viz foto na fb. No a po takovém výkonu určitě zasloužená kofola v Akváru (hospoda), kde nám náš hodný organizátor koupil hranolky. Moc jsme si to užili a těšíme se na příští rok možná i ve větším počtu ve více autech.

No a na konec pár čísel:

Počet účastníků: 5, fotek: asi 700,
videí: asi 20, poč. bodů na skipasu: 210

P.S.: Ale museli jsme vypadat hrozně drsně, když jsme jeli v Laďovém Mercedesu, poslouchali písničky na plné pecky s otevřenými okýnky a s lízátky v puse :-P.

Tak příští rok, *Vojcek*

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

rozhovor s žabkou Luckou a její ségrou Hančou

- **Holky, pokolikáté jste byly na Mikulášské besídce?**
No, tato byla asi čtvrtá, na které jsme byly.
- **Vím, že loni jste zpívaly písničku (ukazovačku), kolikrát už jste učinily?**
Už 3x jsme tam s Žabkami měly nějaké vystoupení.
- **To je paráda, prozradte těm, kteří tam nebyli, co přesně jste dělaly letos:**
Letos jsme tancovaly extra tanec!
- **A kdo to vymyslel – všechny ty kroky...?**
Naše vedoucí Áďa =)
- **Jak se vám její nápad líbil?**
Bylo to super, nejlepší, co mohlo být!
- **Taky se vám to moc povedlo! Co se vám na Mikulášské líbilo?**
Rozhodně Mikuláš, jeho dárečky a pak taky pohádka, kterou hrály holky ze Sluníček – O koblížkovi.

XXV. Silvestr -ovský pochod

Dne 31. 12.2013 jsem se ráno natěšeně probudila, a nejenom proto, že je poslední den v tomto roce, ale protože půjdu na již tradiční Silvestrovský pochod!

Je to taková naše rodinná tradice a rodiče mě na tuto akci berou už od mala. Tento rok se ale trochu tato tradice změnila. Trochu se rozpadla naše silná grupa Rafajoviců , protože rodiče měli jedno stanoviště a bratříček (znáte ho pod jménem Vojcek), šel s jinou grupou. A tak nevádí! Připojili se ke mně a sestře do skupinky Zbyňek s Marečkem. Měli přijít i Šibravovi, ale pár minut před startem napsali, že nedojdou.

Už na startu jsme museli vyluštit zašifrovanou zprávu v morseovce. Skoro vše vyřešil Zbyňkův smartphone. Poté jsme vyrazili dál. Po cestě na Kamínku byly celkem čtyři zastávky s úkoly. Například postavit stan nebo poznat, kdo z lidí na fotkách na pochodu ještě nikdy nebyl. Po krátkém nenáročném výletu jsme dorazili do cíle. Dostali jsme diplom. Když dorazili všichni do cíle, zahráli jsme oblíbené hry Dostihy a Lebeda. Po společné modlitbě se všichni rozutekli domů.

Chtěla bych poděkovat pořadatelům za super zážitky a vy, co jste nepřišli, nebudte příště shnilí a dorazte taky!

Alžběta Rafajová

Živý betlém

Opět po roce se přiblížil čas, kdy oslavujeme příchod Ježíše na svět a kdy si připomínáme celý příběh jeho narození v Betlémě. Taky náš oddíl a farnost se k oslavám připojili a připravili tradiční Živý Betlém jak pro lidi s farností, tak pro město a širokou veřejnost.

Všechno vypadalo ideálně, věci kolem suterénu se začaly kupit, ovce bečet, pastýři, andělé i organizátoři a „svatá rodina“, se scházet... Jen povětrnostní podmínky moc neprály, a tak v obavě, aby anděl místo nad chlévem s Ježíškem nepřistál na střeše Billy, přesunuli organizátoři program dovnitř kostela.

Vyvstala však otázka, kudy poletí anděl? Po výmluvné odpovědi Zbyni, že natáhneme lana třeba nad oltář, jsem se hezky zasmála.

Když mi ale cpal sedák s tím, že to teda jdeme zkusit, úsměv mi zase hodně rychle zmizel. Nic méně šlo se na to. Lidí přišlo opravdu hodně, kostel byl nacpaný k prasknutí, dýchat se skoro nedalo, ale z ptačí perspektivy byl pohled na všechny ty lidi famózní. Sice jsem měla pocit, že než se dostanu nahoru, tak ti čtyři chlapíci (kterým mimochodem moc děkuji), zkolabují, ale vše dobře dopadlo. Anděl byl na svém místě a program mohl začít. Ti, co se nedostali na program do kostela, počkali venku s hrnkem svařáku nebo čaje a čekali na vypouštění balóneků.

Myslím, že přes drobné komplikace se vše vydařilo hezky připravit a i já jsem si roli anděla, i když v interiéru, docela užila (Možná už naposledy, že Dendo?).

Moňa Honzíkova

Jako každý rok se i letos konal výšlap na Hostýn. Sešli jsme se v hojném počtu a vyjeli směr Hulín, kde jsme přestoupili na další vlak, který už měl plnou kapacitu. Přesto jsme se nakonec zmáčkli a dorazili až do Bystřice pod Hostýnem. Rozřazení do tří skupinek jsme vyrazili po známé trase až na vrchol. Po cestě jsme si zahráli hru, při které jsme nesměli vyslovit slova „ANO“ a „NE“. Pro některé byla tato hra složitá, ale i tak to zvládli a všichni jsme se dobře bavili.

Na Hostýnku pěkně vyfukovalo, a tak jsme se aspoň na chvíli schovali do baziliky, prohlédli se betlém a HURÁ na teplou polévku!! Během chvíle volna jsme si mohli zakoupit suvenýry. Všichni jsme obešli vyhlídku, koukli se na vrtuli a utíkali jsme se schovat před větrem do lesa. Po cestě zpět jsme se trochu zdrželi, a proto jsme nestihli dřívější vlak. Abychom zahráli volnou chvíli, zahráli jsme si pár her, jako jsou například Kamzík nebo McDonald. Za necelé dvě hodiny jsme nasedli do vlaku a jeli spokojeně domů...

Byla to super akce a těšíme se zase příští rok... :)

Marta & Lída & Janča

TOMácká zábava

V sobotu 25. ledna jsme se na Sokolovně sešli už podesáté, abychom si zatančili a užili trochu nefalšované TOMácké zábavy. Na stole nás čekalo první překvapení v podobě hořce, znaku naší Asociace. Překvapení o to větší, že celou zábavu nachystala sehraná parta jen 3 vedoucích, a ještě měli čas na takové milé překvapení.

Před 10lety jsme první zábavu udělali, protože jsme chtěli ukázat všem, co dobrého a zajímavého jsme za dlouhou historii oddílu zažili a čím vlastně žijeme na našich schůzkách, akcích a táborech. Když se mrkneme zpět, myslím, že se to povedlo, prošli jsme všechny naše tábory a prožili znovu některé okamžiky, které i s odstupem času stály za to.

Jsem rád, za to, že tato tradice stojí i mladším vedoucím za pokračování. Ale i kdyby žádná další zábava už nebyla, důležité je, že se vy všechny děcka máte kde a hlavně s kým scházet a jezdit na zajímavé akce a tábory. A pak mě vždycky moc potěší a mnohdy i překvapí když někdo z Vás větších, začne pro ostatní něco dělat a fungovat jako instruktor nebo vedoucí. Každý máme denně 24hodin, ale když sem tam nějakou hodinu obětujeme pro druhé (což mnoho lidí nedělá) vždycky se nám to zaručeně vrátí. Jsem rád, že díky takovýmto lidem, jsme si mohli parádně zatančit už podesáté a držím palce všem, kteří se do nějaké odílové činnosti budou chtít nově zapojit.

Zbyňka

Ohlas na zábavu

odpovídala Liduš Ševečková

Jak se ti líbila tvá 1. TOMácká zábava?

Moje první Tomácká byla super! I přes menší obavy, jsem si to opravdu užila a vrátila se domů v ranních hodinách :D

Co tě překvapilo, nebo naopak zklamalo?

Tak nejvíc mě překvapila Denisova odvaha jít do Piškůtka, který byl asi nejlepší z celého večera. (Pro ty co nebyli na zábavě, Denis dělal lachta-na Piškůtka v dámských jednodílných plavkách) A protože to byla první zábava tak mě nic nezklamalo.

Máš v plánu zúčastnit se i dalších zábav?

Pokud budu mít čas, tak bych hrozně ráda šla ještě tento rok na Veselici a určitě půjdu i na příští Tomáckou.

A na závěr...

Všem co nebyli letos na Tomácké zábavě, bych vzkázala, ať si to příště nenechají ujít. Strávíte večer s přáteli za doprovodu skvělé kapely, užijete si kopec srandy, když budete mít víc štěstí než já, můžete i něco vyhrát v tombole. Takže si to určitě nenechte ujít! :)

* fotky z přípravy na plakát

Řešení ze str. 3:

1. habr obecný
2. hloh obecný
3. brslen evropský
4. šeřík obecný
5. trnovník akát

Opice & 15up

Co se týče počasí letošní zimy, není důvod k radosti. Nemá smysl si nic nalhávat, ani se falešně utěšovat. Stála za prd. I čtyřbob jsme se slzami nechávali opřený v kůlně. Zimomřiví chodili v podzimních větrovkách, ti více otužilí sáhli po letní konfekci. Jak praví klasik: kdo nic nedělá, nic nezkazí. My však občas něco kazíme, z čehož vyplývá, že sem tam i děláme. Zprvu málo početná skupina tvořená jen sveřepými horaly, se nám rozrostla ve Zlínské kotlině o neméně sveřepé druhy. Mladé pušky z řad 15up a Opic obecných vyrazily vstříc světlejším zítřkům. Sudý rytmus, vydávající kola RegioSharku nás provázely až do osady Vizovice. V kraji slivovice, pana Rudolfa a Valašského krále nás čekala drožka. Ržání koní a zvuk klapajících kopyt přerušoval jen mocný hlas Fedimírův.

Tichá a nenápadná vesnička mezi domorodci nazývaná Bratřejov se rozprostírá asi 55 700 honů na západ od Vizovic. Dominantu tvoří pseudogotický chrám Cyrila a Metoděje, v bezprostřední blízkosti fary. Klíčnick spolu se svým hlídkovým trhačem z plemene jezevčků nás vítá u prahu. A tak se stalo, že léta Páně MMXIV naše hříšné hnáty vstoupily do těchto posvátných prostor. Klíčnick nás ještě varuje, abychom tento příbytek nevyhodili do vzduchu, načež se mu velká náčelnice Kořinek krví podepisuje a on spokojeně odchází. Zašpásovali jsme, nějaký ten karban zahráli a náhle, jako blesk z čistého nebe se jeví stará páka Denda ve dveřích. Spolu s Pájou od Janečků a Martou od Honzíků bychom mohli hovořit o kompletním týmu. Ano přátelé, smráká se a na stolech leží guláš s cibulí. Poté byl logicky vyhlášen zákaz veškerého dýchání, her na foukanou apod. Farní obydlí nám skytalo mnoho možností vyžití a tak

po klubu AA, bystrých postřehovkách maestra Evčí a jiných aktivitách, byl večer ukončen těmi pravými Aktivitami. Zápich večera měl Jamie Oliver v sukni (tentokrát v podobě Marie Antonie v pyžamu), když na Kovicovu obligátní otázku ve 23:30: „Mám hlad, něco bych si dal“ odvětila „Guláš máš v ledničce.“ Scéna jak po 20 letech slušně zaběhnutého manželství...

Krásné železné patrové kavalce se prohnuly pod našimi vahami. Kdo nikdy nestrávil noc v jedné místnosti s ostřílenými kozáky 15up, nemůže mluvit o hrdinství. Nemá smysl psát o libé vůni zatuchlých fuseklí a trenek. Jak by řekl kolega Rákosníček: Ráno byla atmosféra hustá tak, že by se dala krájet. Žel, do mlhavého rána jsme se probudili. Takové počasí ale zkušené korzáry neodrazuje. Nazuli jsme tedy naše bídné křusky a vyrazili. Již za humny se projevil charakter našeho statného pardála Karla. Po kotníky v bahně toho nejmazlavějšího charakteru, se neohroženě brodil jako osvoboditel, kterému vesničané leží u nohou. Podával své statné rámě našim sličným ženám i mužům a pomáhal ladným krokem překonat koryto, kde by si mohl nejeden dopřát bahenní koupel. Naše pouť se dále ubírala lesním porostem až k rozcestníku Klášťov. Nenašel se jediný nehladový krk. Nijak zvlášť této situaci ne-

napomáhal gurmět Kovic, který úzkou skupinku lidí obhacoval svými labužnickými zkušenostmi. A tak jsme zažívali muka, když naše vyprahlé krky musely snášet představy steaků z argentinských krav, hamburgerů s mletého vepřového masa či sušené africké antilopy. I toho nejotrlejšího vegetariána by trefil šlak, při tak kruté představě. S takovými i jinými myšlenkami jsme se dokutáleli k náhorní plošině všeobecně známé jako Ploština. Nikdy nám tavené

sýry s kmínovým chlebem nechutnaly jako onehdy. Načež následovalo vrhání balistou. Velká náčelnice Kořinek brala tyto středověké dobývací stroje s sebou v batožině. Památník tvoří pět pilířů stojících v kruhu. Někteří z nás se snažili šplhat po tomto betonovém kolosu, avšak bez větších úspěchů.

Největší neduh turistů je zkracování cest. Pokud přistoupíte na větu „vezmeme to zkratkou“, tak to smrdí. Nedopadli jsme ovšem nijak zle! V úseku, kde nás vítala mýlina, jsme překonávali terén v úhlu, v jakém se nachází skokan vůči lyžím.

Pot tekla bez rozdílu ze všech. Pak už bylo jedno, kdo použil deodorant. V podstatě jsme si srdnatě vyšlápli zpět na Klášťov. Co vám ale budu vykládat. Zpět na farní panství dorazily bahenní koule.

Obědové maso čili Lunch nám ale nalilo druhou mízu do žil. Statné kuchařky týraly sporák, jen abychom si mohli nacpat pajšle. Není pak lepšího momentu, kdy rozbít vejce aneb plácni ho po kebuli. Nebo nakrm svého bližního jogurtem. Tradiční táborové taškařice, po kterých rodiče doma musí zákonitě zuřit. Jak vysvětlovat zacmrané tepláky od Kunínu, nebo špinavé trika od výběrových vajec? No, dejte pokoj...

Malé biografické okénko ještě stihlo nabídnout silný příběh dvou neméně

statných horalů a jejich dobrodružství na Siula Grande. I ten nejostřílenější matador tlačil slzy zpět a snažil se povšimnutvším namluvit, že jej dráždí ještě cibule z předchozího dne. Po zbytek večera byly nutné alibi. Kdo neměl stoprocentní, šel do plechové skříně.

Pseudogotická perla Bratřejeva nás uvítala k nedělní pobožnosti. Malovaný chrám s barevnými vitrážemi celý prostor ještě ozvláštňoval. Poté, zatímco špagety se vařily al dente není lepší příležitosti jak se ponížít s šátkem na očích. Opičí dráha pochopitelně nejvíc vyhovovala Opicím. Ve

finále podali všichni neuvěřitelný výkon včetně Fedimíra, který statečně šudlil pánské klozety.

Rodná hrouda nás čekala s otevřenou náručí. Tradiční zabékání ciky ciky cak rozrezonovalo bubínky nejednomu civilistovi. Nevyměkнем!

Tímto zároveň děkujeme všem účastníkům (Janča L., Pája J., Marta H., Kuna, Lidka Š., Sympaťák, Karel a Feďa O. Denda, Vojcek) i vedoucím a kuchařkám!!

Ševce

HOLANDSKO

Tak jako tomu bylo po celé dlouhé roky nazpět, tak i letos pokračuje projekt mezi farnostmi v Otrokovicích a farností v Holandském Sassenheimu. Jednou jedeme my do Holandska a podruhé dojedou naši nezizí cizinci k nám, no a jelikož jsme vloni byli v Holandsku, tak je logické, že letos dojedou oni k nám.

Na program už se pomaličku pracuje, a jen se čeká na přesný termín týdnu, který je vždy plný zážitků. Zatím teda vše jde bez problémů, i když malý problémek by tu asi byl a to počet účastníků... Postarší osoby šli už do „důchodu“ a mláďat je míň a míň. Takže velká výzva - máš-li zájem neváhej a ozvi se Tondovi Hradilovi, který má tuhle akci v malíčku a přidej se k nám. Angličtiny se neboj, rukama nohama se domluvíš vždycky. Jedinou podmínkou je vlastnictví občanského průkazu.

Zatím naše silné a tvrdé jádro tvoří: Janča a Evča Ludvíkovic, Liduš od Ševečků, Honzíkovic Studna, mé ctěné já, Toniček Hradilů a Jurygáčkovic Aduše.

Zatím naše silné a tvrdé jádro tvoří: Janča a Evča Ludvíkovic, Liduš od Ševečků, Honzíkovic Studna, mé ctěné já, Toniček Hradilů a Jurygáčkovic Aduše.

Čekáme právě na tebe, tak se neboj a zkus něco nového!

Denda

„Kozel je nebezpečný zepředu, kůň zezadu, hlupák ze všech stran.“

Krásné přísloví nemyslíte? Bohužel většinou i pravdivé, a my opravdu nechceme být nebezpeční... Tak jsme se rozhodli, že se budeme školit. Ať už v činnosti vedoucovské nebo, a to především, v oblasti první pomoci a zdravotnické činnosti. Týká se to především našich instruktorů a mladších vedoucích, kteří už v květnu obětují své dva víkendy pro vzdělání v rámci již zmiňovaného zdravotního kurzu. Tak nám držte palce, ať zvládneme těžké zkoušky a obdržíme certifikát na vaše bebina a bolístky :)

Denda

Pan farář se ptá v náboženství dětí: „Kdo chce jít do nebe?“ Hlásí se všichni kromě Pepíčka. „A proč ty do nebe nechceš, Pepíčku?“ „Protože maminka říkala, že mám jít z náboženství rovnou domů.“

o

„Proč sis nalepil do žákovské knížky mou fotografii?“ ptá se otec syna. „Ále, paní učitelka říkala, že by ráda viděla toho mudrce, který mi stále pomáhá s domácími úkoly.“

Rozzlobený myslivec k jezevčíkovi: „Tak tentokrát ti to ukazuji naposled, příště už musíš do té nory vlézt sám!“

o

„Mami, dnes jsem zabil osm much. Šest samiček a dva samečky!“ chlubí se Vašík. „A jak jsi to rozeznal?“ ptá se maminka. „No, šest sedělo na zrcadle a dvě na pivní láhvi.“

Stihnuté zmeškání

(z knížky *Andělské vteřiny* od Eduarda Martina)

Jednou mi ujel vlak, kterým jsem nutně potřeboval odjet. Byl jsem mladý a prudký, takže jsem začal vztekle kopat do kufru a do koše **_a** odpadky.

„Co to vyvádíte?“ povídá nádražák.
„Ujel mi před nosem vlak!“ **st_žoval** jsem si.
„No a?“

Jasně, ten člověk viděl tolik lidí zmeškat spojení, že mu to připadalo normální, jenže **vla_** ujel mně a ne jemu. Zjišťoval jsem, kdy jede **_alší**, a bylo mi jasné, že nepřijedu včas a že z toho budu mít nepříjemné **pr_blémy**.

Šel jsem do hospody. Pil jsem a vztekal se. Byl jsem dopálenější, než když jsem byl střízlivý. Sám sebe jsem litoval. Představoval jsem si **cest_jící**, kteří vlak stihli - jak si hezky jedou, **dí_ají** se z okének, a přitom určitě nespěchali tak, jako já. **Prost_** jsem smolař. Proč zrovna MNĚ musel doprkyňka ujet? Pak jsem chodil po nástupišti a čekal, až přijede následující vlak a odveze mě tam, kde mě jistě čeká **po_ádný** malér...

„Heleďte...“ přistoupil ke mně ten nádražák, co mě **předt_m** napomínal, když jsem kopal do kufru a do odpadkového koše. „Já **_ám** řeknu... Klekněte si.“ Nechápal jsem. Koukl jsem na něj pozorněji. **_yl** zpocený, **r_žilený**, oči mu **_orečně** svítily. „Padněte na kolena, člověče, a děkujte.“

„Ten **chl_p** musel vypít víc než já“ pomyslel jsem si. **Po_adal** těžce dech, funěl. A vzápětí mi podal depeši, jež **p_ávě** přišla na nádraží, a v té se **psal_**, že vlak, ten, co mi ujel, se srazil. **Nešťes_í**, o jakém běžně čítáme. Tak často, něco **p_dobného** čteme, **_e** ty zprávy přeskakujeme. Strojvedoucí byl **n_pozorný**. Selhání lidského faktoru a tak dále.

Zíral **jse_** na depeši. Opravdu zíral! „Tam bude tolik mrtvých...“ nádražák řekl číslo. „A to nepočítám raněné“ dodal. „Už se tam sjíždějí sanitky z okolí - i **vrt_Iníky**...“

A já - poklekl. Možná jsem byl **troch_** opilý, to ano, ale byl bych asi padl na kolena i dokonale střízlivý. Klekl **_sem** a zíral na tom opuštěném peróně do šedé oblohy. Jsem ateista, a tak jsem **n_věděl**, komu děkovat. Jenže někomu jsem určitě **děkova_**, a to vroucně.

Děkoval jsem za to, že mi ujel **_lak**. Byla to jen chvíle, moje **chví_e** chvíl, už jsem nebyl **j_ko** dřív. „**Dě_uji!**“

tajenka

Naše pravidelné aktivity

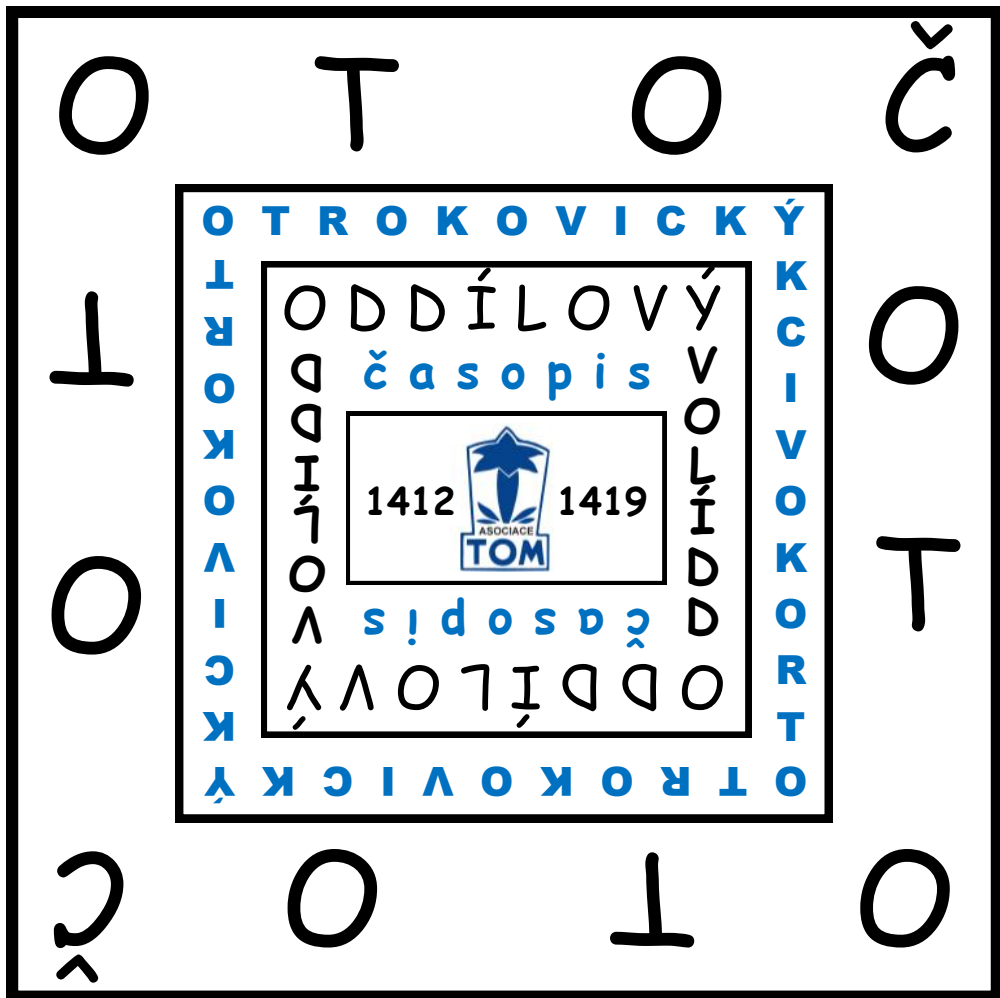
Nesed' doma u počítače, přijd' si radši za námi
provětrat šipky!

Úterý	20:00 - 22:00	Florbal - od 15ti let	Sokolovna
Čtvrtek	19:30 - 21:00	Sálová kopaná - od 15ti let	Tělocvična ZŠ TGM
Sobota	19:30 - 21:30	Volejbal	Tělocvična ZŠ TGM
Hokej:	Pro starší 15ti let, vždy o víkendu. Termín bude vždy na klučičích stránkách i na FB.		Zimní stadion Kroměříž

Program v suterénu:

- Úterní **KVČ** od 16:00 v suterénu kostela sv. Vojtěcha
- Páteční **BAR** od 19:00 (po mši) též v suterénu kostela sv. Vojtěcha

OTOČ! - Otrokovický Oddílový časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice.

Redakce: Honza Žalčík (Žán), Pavča Janečková, Denis Bilík

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

Kluci www.tom1419.org

Oddílový FB: facebook.com/TOM1419Otrokovice

Redakční mail: otoc@tom1419.org